

Skjønt Kaliindustrien dels ved Indvindingen af Kalisalte af Nøsfucker, dels siden man paabegyndte Bearbejdningen af de store Miner ved Stassfurt, har antaget ganske anderledes Dimensioner end tidligere, saa at der i Lybssland og Frankrig findes en Mængde Fabriker, der omdanne Naasaltene til Potaske, Kalisalpeter o. Des., ere vi her endnu ikke komne videre, end at de nævnte Naasalte, naar de ei bruges til Gjødning, fortoldes som „Apothekervarer“ med 2 Skilling pr. Pd. Forbruget af Potaske er omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill. Pd., og af Kalisalpeter indføres betydelige Mængder til Krudtfabrikterne. Begge disse vigtige Salte kunne paa Grund af de abnorme Toldsatser ikke fabrikeres i Landet.

Man skulde synes, at der ikke var nogen Fabrikation, som egnede sig bedre for Landet end Fremstillingen af Cement, hvortil her paa mange Steder findes fortrinlige Naamaterialier, navnlig Ler og Kridt, men dog trives de saa Fabriker, som ere blevne anlagte, kun slet, fordi de paa Grund af Toldforholdene ei kunne bære Udlandets Konkurrence. Regner man, at der til Fremstillingen af 1 Td. Cement bruges 1 Td. Kul, svarer hertil en Toldafgift af 14 Dre pr. Td. Cement, og desuden betales i Told for Emballagen $6\frac{1}{2}$ Dre, ialt $20\frac{1}{2}$ Dre, medens fremmed Cement er toldfri; Produktionen af dansk Cement beløber sig til 30 a 35,000 Tdr., og Indførselen af Cement kan vel omtrent anslaaes til 80 til 100,000 Tdr. og til en Værdi af 7 til 800,000 Kr.

De fleste af de ovenfor omtalte kemiske Produkter indføres toldfrit her i Landet, medens de i Rusland og Lybssland have en høi Beskyttelse, som i sidstnævnte Land nu vil blive yderligere forøget. Englands Overproduktion vil som Følge heraf i endnu højere Grad end hidtil søge et Marked i de standnaviste Lande, hvor Seiren vil blive den let, da Fabrikerne, idetmindste i Danmark, langtfra at være besyttede tværtimod alle uden Undtagelse maa betale Told af en Del af deres Naavarer, og de lide tilmed under Trykket af en uforholdsmæssig stor Anlægs kapital, idet saagodt som alt det Materiale, der benyttes til et Fabrik anlæg, er belastet med Told; Maskiner, Apparater, Søm og andre Varer af Metal med c. 10% af Værdien, Bygningstømmer ligeledes med 10%, Mursten, Kalk og Cement have betalt Tolden af Kullene, der ere benyttede til Fabrikationen, o. s. fr. Det eneste virkelig toldfrit Byggemateriale er Tægtsiferne!

Som allerede antydet, vilde det være meget ønskeligt, om Sagkyndige i andre Grene af vor Storindustri vilde fremkomme med lignende faktiske Oplysninger som de ovenfor givne, da der herved vilde samles et godt Materiale til Brug ved den forestaaende Revision af Toldtarifen.

Nr. 17.

Til Finansministeren!

Idet Undertegnede tillade os at henvende os til Deres Excellence med Bøn om, at De vil skjænke efterfølgende Bemærkninger velvillig Overveielse, anse vi det overflødig at paavise, at der ved Fastsættelsen af de enkelte Told-Larisspositioner bør tages Hensyn til, hvorledes de ville virke paa den indenlandske Industri.

Det har rigtignok tidligere været opstillet som en utvivlsom Være, at det maatte være Opgaven at fjerne alle de Toldbestemmelser, der satte den indenlandske Industri istand til at bære Udlandets Konkurrence, og denne Opfattelse har øvet sin Indflydelse saavel paa vor Lovgivning som paa de Udkaft, der af tidligere Regjeringer ere blevne Rigsråden forelagte. Nu synes man imidlertid at være kommen til en almindelig Erkendelse af, at der ved en Reform i Toldlovgivningen bør tages væsentligt Hensyn til den indenlandske Industri. Endog det saakaldte Børsudvalg, der dog efter sin Sammensætning maa antages at have været tilbøielig til især at varetage de merkantile Interesser, har erkendt, at vor hjemlige Industri har et berettiget Krav paa, at dens Interesser varetages med Omhu og Energi. Det det derefter fremstilles, hvorledes der maa søges for, at vore industrielle Erhverv kunne udvikles saaledes, at de formaa at sysselsætte en stedse og fortrinnsvis stærkt